

Hatimleri ismen bağışlamamız gerekir mi?

Nevşehir'den okuyucumuz: “Okuduğumuz Kur’ân-ı Kerîm ve yaptığımız ibâdetlerimizden, başta Peygamberimiz (asm) olmak üzere asfiya, evliya ve diğer mü’minler ile yakınlarımızın hissedâr olabilmesi için her zaman onlara ismen bağışlamak mı gerekir? Yoksa nasıl bir niyet taşımamız ve onlar için neler istememiz gerekir?”

Geçmişlerimize ismen veya genel bir çerçeve içinde Fatiha okuyabileceğimiz gibi; ibadetlerimizden sonra ismen veya genel bir çerçeve içinde duâ da yapabiliriz. Her ikisi de inşallah makbuldür. Fakat şüphesiz mümkünse ismen yapılan bağışlar daha makbule geçer.

Duâmızda isim isim veya genel olarak bütün mü’minlerin bağışlanmalarını, Cehennem azabından kurtulmalarını, Cennet ile müjdelenmelerini, dünya sıkıntılarının giderilmesini, varsa kabir azabının hafifletilmesini veya kaldırılmasını, âhiret ızdırabı verilmemesini... ve buna benzer onlar lehine ihtiyaç duyduğumuz çeşitli isteklerde bulunabiliriz. Unutmayalım: İstekte bulunduğumuz makam Kâdî’ü’l-Hâcât’tır, ihtiyaçları Verendir, duâları Kabul Edendir, bize Yakın Olandır, kullarına Merhamet Eden ve Şefkat Edendir. Bize, “Duânız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?”1 diyendir. Duâ kapısı ise ömür boyu açıktır.

Dipnot:

1- Furkan Sûresi: 77